

תת"ע 1823/05/13 - מדינת ישראל נגד בנימין אברהם ברמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

24 פברואר 2014

תת"ע 1823-05-13 מדינת ישראל נ' ברמן
בפני כב' השופטת דלית ורד

בעניין: מדינת ישראל

נגד

בנימין אברהם ברמן

הכרעת דין

אזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה, עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

נסיבות האירוע בהתאם לכתב האישום, היו כי ביום 10.1.2013 בשעה 15:30, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "מיצובישי" שמספרו 3439276, ברחוב יצחק שדה בתל אביב ממערב למזרח, בנתיב הימני.

על פי גרסת התביעה, השוטר רס"ר שפסה דוד (להלן - **השוטר**), שעמד ברחוב יצחק שדה סמוך לבית מספר 28, כשהוא על המדרכה הדרומית (ימנית בכיוון נסיעת הנאשם) ופניו לכיוון צפון, ובעת שהנאשם חלף על פניו, הבחין השוטר, דרך השמשה הקדמית של רכב הנאשם, שהייתה על פי הגדרת השוטר "שקופה ונקיה", ודרך חלון הנוסע הקדמי ימני, בנאשם כשהוא אוחז ביד ימינו במכשיר סלולרי בצבע שחור, בגובה ההגה, כאשר פני הנאשם לעבר המכשיר ולא לעבר הכביש.

השוטר דיווח בקשר לעינב אלמוג, (להלן - **השוטרת הנוספת** או **השוטרת**) שהייתה שותפתו למשימת האכיפה, אשר עמדה בהמשך רחוב יצחק שדה לכיוון מזרח, סמוך לבית מספר 34, אודות הנאשם המגיע לכיוונה, תוך ציון סוג הרכב ו-

עמוד 1

3 הספרות האמצעיות של לוחית הזיהוי ברכב הנאשם (392). בתוך כך הנאשם סטה שמאלה ועבר לנתיב הנסיעה האמצעי, מתוך 3 נתיבים לכיוון מזרח.

על פי המצוין, נשמר קשר עין רצוף מרגע ביצוע העבירה, ועד לעצירתו המוחלטת ליד השוטרת הנוספת.

השוטר ציין כי שדה ראייתו היה פתוח, אור יום, ראות טובה. עם זאת ציין כי היה **"מזג אויר חורפי..כביש רטוב לא ירד גשם"**.

בתגובת הנאשם בדו"ח נרשם: **"אתה שקרן אני רוצה את הפרטים שלך זה פעם שניה השבוע"**

בזכרון דברים המפרט את נסיבות האירוע, ציין השוטר: **"ששאלתי את הנהג הנ"ל מדוע השתמש בפלאפון, ענה כי לא השתמש בטלפון נייד ושאני שקרן ושלפני שבוע התקין דיבורית בגלל שקיבל דו"ח על פלאפון. לאחר שאמרתי כי יקבל דו"ח התחיל לצעוק כי אני שקרן הלך לאמצע הכביש"**.

השוטר הוסיף וציין כי: **"לנ"ל יש דיבורית ובעת שניגשתי אליו לאחר שנעצר ע"י עינב הייתה עוד שיחה בדיבורית.."**

עוד ציין השוטר כי הנאשם היה לבדו ברכב, וכן כי הנאשם עורר במקום פרובוקציות וצעק כי הוא מתנדב. לדברי השוטר, לאחר רישום הדו"ח שינה הנאשם את גירסתו **"..וטען שלא אמר שאני שקרן ולא אמר שקיבל לאחרונה דו"ח פלאפון, דבר אשר גם אני וגם עינב שמענו שאמר.."**

מטעם התביעה העידו:

השוטר, ובמסגרת עדותו הוגשו הודעת תשלום הקנס וזיכרון הדברים שערך (ת/1),

השוטרת הנוספת, ובמסגרת עדותה הוגש המזכר שערכה (ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו, ובמסגרת עדותו הוגש תקליטור ובו 2 תמונות ושני סרטונים שצילם (נ/1).

העבירה הינה מסוג ברירת משפט והקנס המוטל עליה הינו בסך של 1,000 ₪.

במועד ההקראה, כפר הנאשם בכתב האישום וטען **"דיברתי בטלפון בדיבורית"**.

אין חולק כי הנאשם נסע במקום ובמועד הנטענים. קו ההגנה של הנאשם, מושתת כולו על טענתו לפיה מהמקום בו עמד השוטר, ובגלל תנאי מזג האויר, לא ניתן היה להבחין בו כשהוא מבצע את העבירה המיוחסת לו.

1. השוטר לא ציין בדו"ח את המרחק ממנו הבחין בביצוע העבירה. משנשאל על כך בעדותו השיב: **"..אני על**

המדרכה הדרומית, אין לי מרחק בדיוק. לא הומצא בדו"ח מה המרחק בדיוק ואני על המדרכה הבחנתי בביצוע העבירה.. (פרוט' עמ' 2 שורות 9-10).

בשני הסרטונים שצורפו מטעם הנאשם נראה השוטר, תוך שהנאשם נשמע טוען כי ממקום עמדו השוטר לא יכול לראות כלום וכלשונו "אי אפשר לראות כלום, גם לא דוד שפסה.."

על פי המצולם בסרטון, כאמור על ידי הנאשם עצמו, השוטר ממוקם בסמוך מאד לקצה המדרכה הסמוך לנתיב הנסיעה. השוטר העיד כי הנאשם נסע בנתיב הנסיעה הימני, טענה אשר לא נסתרה בידי הנאשם. מכאן, וכפי שניתן לראות בסרטונים עצמם, המרחק מהשוטר לרכב הנאשם בעת שהנאשם חלף על פני מקום עמדו של השוטר, אינו עולה על 4-5 מטרים.

2. מהתצלומים ומהסרטון שצירף הנאשם בתקליטור, שצולם לדברי הנאשם **"..אחרי שקיבלתי את הדו"ח באותו יום.."** (פרוט' עמ' 5 שורה 13). נראה מזג אויר אפרורי, אך לא גשום, שאינו מהווה מגבלת ראייה.

3. על פי הסרטונים שצולמו, יש קושי לקבוע האם מהמקום בו צולמו ניתן להבחין בפרטים בתוך כלי הרכב החולפים בנתיב הנסיעה, בשל השתקפות בשמשות הרכב, שאפשר ומקורן בשימוש במצלמה ובזווית הצילום. לא אוכל לקבוע נראות על פי הסרטונים שאינם משקפים את ראייתו של אדם שלא דרך עדשת המצלמה. לא יהיה זה נכון לקבל באופן גורף את הטענה, כי אין אפשרות להבחין בנעשה בתוך הרכב כאשר ישנה השתקפות כלשהי בשמשות הרכב.

4. יצוין כי עמדת השוטר הייתה במקום בו המשטרה אוכפת דרך קבע עבירות. בעדותו נשאל השוטר **"האם מדובר במקום שמחלקת התנועה נוהגת לאכוף שם עבירות תנועה מסוג פלאפון"** והשיב בחיוב בציינו **"..זהו ציר אדום שאנחנו נותנים עליו את הדעת במגוון עבירות ביניהן גם טלפון"** (פרוט' עמ' 3 שורות 1-3). אין הדעת נותנת כי המשטרה תאמץ דרך קבע מקום אכיפה ממנו לא ניתן להבחין, מבחינת המרחק וזווית הראייה, בביצוע עבירת התנועה כנגדה מבוצעת האכיפה, ומהצילומים, לרבות הסרטונים, שהוגשו מטעם הנאשם, לא התרשמתי כי היו במועד האירוע תנאי מזג אויר שמנעו את יכולת האכיפה.

5. לשוטר, אשר עמד על המדרכה, הייתה זווית הסתכלות אלכסונית נוחה לעבר הנאשם ולעבר ההגה ברכב, בהיותו גבוה ביחס אליהם, זאת ניתן לראות בבירור בסרטונים. על פי זווית הסתכלות זו לא הייתה כל מניעה לשוטר לראות את הנאשם כשהוא "אוחז מכשיר סלולרי בצבע שחור ביד ימין בגובה ההגה" כנטען על ידי השוטר.

6. השוטר ציין בדו"ח כי הבחין בנאשם כשפניו כלפי המכשיר (ההדגשה במקור) ולא כלפי הכביש. יצוין כי השוטר לא ציין כי ראה את שפתי הנאשם נעות, או כי הנאשם הצמיד את המכשיר לאוזנו, ולא ייחס לו דיבור במכשיר הטלפון. השוטר גם ציין כי לאחר עצירת הרכב הבחין כי ברכב הנאשם **"יש דיבורית"**. כאן המקום לציין כי התרשמתי לחיוב מאמינותה של עדות השוטר בפניי, ממנה עולה כי דבק בעובדות אותן ראה בלבד, ולא החסיר מהן.

אני סבורה כי בעת שהשוטר הבחין בו, הנאשם אחז במכשיר והביט בו מבלי לדבר, בין אם לצורך קריאת מסרון או איתור מספר טלפון בין אם למטרה אחרת, ואכן בעת שהרכב נעצר על ידי השוטרת נמצא מכשיר הטלפון הניד מימין למושב

הנהג בסמוך לבלם היד.

לא הייתה בפי הנאשם טענה כי מכשיר הטלפון היה מונח בתושבת/או במתקן אחיזה כלשהו.

7. השוטר ציין כי אחרי ששחרר את הנאשם לדרכו בתום הטיפול ורישום הדו"ח, הנאשם החל לבצע צילומים במקום **"בטענה שלא רואים את הנהגים ברכב ולא מה עושים"**. היינו, טענה זו הועלתה על ידי הנאשם בסמוך לאירוע, משעמד, לטענתו, על חוסר היכולת של השוטר להבחין בביצוע העבירה. בהתייחס לכך, ציין השוטר בזיכרון הדברים שערך כי **"רואים בבהירות דרך שמשות הרכבים את הנהגים"** (ת/1). השוטר ציין בדו"ח כי הבחין בנאשם דרך שמשה קדמית **"שקופה ונקיה"**. לא הייתה כל התייחסות מצדו לקיומה של השתקפות שהפריעה את ראייתו.

8. השוטרת הנוספת ציינה במזכר שרשמה (ת/2), כי היא סימנה לנאשם לעצור בהתאם להנחייתו במכשיר הקשר של השוטר, לאחר שהבחינה ברכב מגיע לעברה. השוטרת לא ציינה שהבחינה בביצוע העבירה המיוחסת לנאשם ואף ציינה במפורש כי **"..לא ראיתי כי (הנאשם) אוחז או משתמש בו בזמן נהיגה.."**.

השוטרת אף ציינה כי **"בעת שעצרתי הנהג המדובר היה במהלך שיחה בדיבורית המותקנת ברכבו.."**.

תיאור זה מלמד גם על אמינותה של השוטרת, שנמנעה מלטעון כי הבחינה בביצוע עבירה אותה לא ראתה במו עיניה, כתמיכה בדברי שותפה השוטר. ולא החסירה את אשר ראתה, גם אם זה יכול לתמוך בטענת הנאשם.

בהתייחס לשיחה שנערכה בדיבורית כאשר נעצר על ידי השוטרת, לנאשם לא הייתה גרסה מתי החל בשיחה זו, ולא טען כי זו החלה עוד בטרם חלף על פני השוטר. ואף לא המציא דו"ח רישום שיחות מחברת הטלפון בה הוא מנוי.

9. השוטרים עשו עלי רושם חיובי, אך לצד זאת נתתי דעתי לאפשרות קיומו של ספק מסוים, הנובע מצירוף הנתונים הבאים:

השוטר לא ציין בבירור את המרחק ממנו הבחין בעבירה הנטענת, לדברי השוטר פניו היו לכיוון צפון ונמנע מלציין כי תחילה הביט לכיוון מערב, כיוון הגעת הנאשם. על פי תיאור השוטר, הבחנתו בביצוע העבירה הייתה משהנאשם חלף על פניו. ולא ציין כי הבחין בו מתקרב מכיוון מערב. במצב זה לא הוברר די הצורך כיצד היה ניתן להבחין בעבירה הנטענת דרך השמשה הקדמית. לכך אוסיף כי השוטר נמנע מלציין כי הנאשם לא אחז את ההגה בשתי ידיו, או כי אחז בידו הימנית גם במכשיר הטלפון וגם בהגה. התיאור על פיו המכשיר נאחז "בגובה ההגה" אינו נותן מענה ברור לעניין זה.

אשר על כן מצאתי לנכון לאפשר לנאשם ליהנות מהספק, ואזכה אותו מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום מחמת הספק.

התקליטור שסומן 1/נ הוחזר לנאשם בנאמנות.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ד , 24 פברואר 2014, במעמד הצדדים.